

fordi medlemmerne fuldt ud beskattedes direkte af indkomsten fra den kontoførende forening. Efter forslaget omfattes de kontoførende foreninger af § 1, stk. 1, nr. 6, i selskabsskatteloven.

Forslaget ændrer ikke ved, at det fortsat er et krav til beskatning som investeringsforening, at der foreligger en investeringsforening (eller specialforening) efter de almindelige civile retlige regler herom. Afdelinger af de pågældende foreninger, der er omfattet af investeringsforeningsloven, behandles som selvstændige investeringsforeninger. Investeringsforeningsbegrebet kan også omfatte investeringsforeninger, der civilretligt er gyldigt stiftede, selvom de ikke er omfattet af investeringsforeningsloven.

Herudover kræves i det foreslåede § 1, stk. 7, at antallet af medlemmer er mindst 8. Hvis medlemstallet er under 8, skal der ske en effektiv markedsføring med henblik på at bringe medlemstallet op. Med udtrykket effektiv markedsføring sigtes til, at der skal foregå en markedsføring, der er egnet til at bringe medlemstallet op, og som under normale omstændigheder også lykkes. Jo længere tid medlemstallet har været under 8, jo mere øges kravene til markedsføringen. Hvis medlemstallet i flere år er under 8, er der en formodning for, at markedsføringen ikke har været effektiv.

For de kontoførende investeringsforeninger og de bevisudstedende udloddende investeringsforeninger, der efter de civile retlige regler herom kan have under 8 medlemmer, foreslås det i stk. 8, at de skatteretligt vil kunne behandles som en investeringsforening, såfremt alle medlemmer er juridiske personer. Som eksempel på juridiske personer kan nævnes en pensionskasse, et livsforsikringselskab, et skattefrit almennyttigt boligselskab o.s.v. Almindelige aktieselskaber vil også kunne stifte kontoførende foreninger og udloddende foreninger, der er aktiebaserede. Som eksempel på en forening, der efter de almindelige civile retlige regler kan nøjes med ét medlem, kan nævnes specialforeninger, der efter reglerne i investeringsforeningslovgivningen kan nøjes med et enkelt medlem.

Der må ikke optræde fysiske personer som medlemmer, eller juridiske personer, der i kraft af de skatteretlige regler, der gælder for de pågældende, kan føre til, at en fysisk person, som en del af en juridisk person, beskattes direkte af fortjeneste på investeringsforeningsbeviset eller udlodning fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Et kommanditselskab eller et elselskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e, med fysiske personer som deltagere kan for eksempel ikke stifte en enmandsinvesteringsforening.

Det er ligeledes et krav, at investeringsbeviset er navnenoteret. Dette skyldes, at en række af reglerne omkring fåmandsforeninger kræver, at foreningerne ved, hvem medlemmerne er.

Specielt for udloddende investeringsforeninger, der ikke er aktiebaserede, foreslås noget særligt ifølge tredje punktum.

De må ikke have almindelige aktieselskaber som medlemmer, der ikke samtidig er omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens regler, eller bruger lagerprincippet på sine obligationer. De skal bruge lagerprincippet på alle deres obligationer, både på dem i danske kroner og dem i fremmed valuta. (Selskaber, der kun bruger lagerprincippet på den ene af de to typer obligationer, kan godt forekomme, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 2).

Udloddende aktiebaserede investeringsforeninger er defineret i aktieavancebeskatningslovens § 2 d som selskaber, der kun må investere i normale aktier. Der gælder dog den undtagelse, at de må anbringe op til 25 pct. af deres øvrige aktiver i kontanter (herunder bankbøger på anfordring) og finansielle instrumenter.

Det er efter forslaget i 2. pkt. ikke muligt for en investeringsforening at være medlem af en bevisudstedende udloddende eller en kontoførende fåmandsinvesteringsforening, medmindre investeringsforeningen beskattes som en bevisudstedende akkumulerende forening.

Hvis en bevisudstedende udloddende aktiebaseret investeringsforening kunne stifte en anden udloddende investeringsforening, kunne 25 pct. grænsen for aktiebaserede foreningers anbringelser i kontanter og kurssikringsinstrumenter omgås, fordi der både ville være en 25 procents grænse i moderforeningen og i datterforeningen.

Kontoførende foreninger kunne uden tilstrækkelig grund kombinere den omfattende gennemsigthed i den kontoførende forening med fordelene ved 25 pct. grænsen i en udloddende aktiebaseret forening, der reelt er begrundet med, at beskatningen er mindre gennemsigtig her end ved kontoførende foreninger.

25 procents grænsen har følgende baggrund: Bevisudstedende udloddende foreninger deles op i aktiebaserede foreninger og andre foreninger. Fortjenesten ved afståelse af beviser i aktiebaserede foreninger beskattes ligesom fortjeneste på aktier. I andre foreninger beskattes fortjenesten ligesom renter o. lign. Aktiebaserede investeringsforeninger må anbringe op til 25 pct. af deres øvrige aktiver i kontanter (herunder bankbøger på anfordring) og finansielle instrumenter, selvom fortjenesten på investeringsforeningsbeviserne kun beskattes som aktieindkomst. Det er en fordel,